

simpelt Regnestykke —, 15 000 arbejdsløse i denne Vinter kunne faa Arbejde hver i 100 Dage. Jeg tvivler om, at Loven vil blive anvendt i fuld Udstrækning, men selv om dette ikke bliver Tilfældet, vil allerede en Beskæftigelse af 5 000 eller 10 000 arbejdsløse have ikke ringe Betydning.

Saa har man sagt: Ja, men den ved Lovforslagets Gennemførelse tilsigtede Fremskyndelse af og Opmuntring til saadanne offentlige Arbejder, som for en stor Del er Jordarbejder, til Dels ogsaa Arbejder i Forbindelse med Byggeforetagender, vil ikke hjælpe den nødstedte Industri. Jeg maa dog hævde, at indirekte vil det gavne hele Erhvervslivet, ogsaa Industrien, om saadanne store offentlige Arbejder sættes i Gang. Derom kan der ikke være nogen Tvivl. Gennem den forhøjede Købeevne i de store brede Lag, gennem hele den Stimulering af Erhvervslivet, som derved finder Sted, vil Industrien ogsaa blive gavnet. Det er mig ufatteligt, at Industrien kan lide noget ved, at der sættes store offentlige Arbejder i Gang. Den maa dog ubetinget se sin Fordel derved. Men det er naturligvis rigtigt, at selv om dette Lovforslag gennemføres, og Arbejdsløsheden derved afhjælpes i ikke ringe Grad, særlig blandt Arbejdsmændene og de Folk, der er knyttet til Byggehaandværket saavel som naturligvis indenfor saadanne Industrier, som leverer Materialer til Arbejdernes Iværksættelse, vil der alligevel være Industrier, som ikke direkte hjælpes herved. Dette Lovforslags Fremsættelse er imidlertid kun et Led i Regeringens Bestræbelser for at bekæmpe Arbejdsløsheden i den forestaaende Vinter, kun et Led deri. § 5 giver jo netop Industriudvalget udvidet Mandat, og det er Meningen, saasnart Industriudvalget er færdigt med sit Arbejde og har afgivet sin endelige Betænkning, at Regeringen da vil tage under Overvejelse, om der paa anden Maade kan ydes Industrien Hjælp, hvilken Form den saa end skal have. Jeg har ment, det var nødvendigt at tage fat saa hurtigt som muligt, og at Fremsættelsen og eventuelt Gennemførelsen af dette Lovforslag ikke i mindste Maade forhindrer, at vi senere kan tage fat paa andre Omraader, hvilket ogsaa er Regeringens Hensigt. Men hver Ting til sin Tid; vi har ikke det Materiale færdigt, paa Grundlag af hvilket der kan fremsættes Forslag paa et andet vigtigt Omraade; kunde vi faa dette Lovforslag igennem, vilde vi mene, at der dog var gjort noget ikke uvæsentligt til at mildne Arbejdsløsheden i den kommende Vinter.

Det drejer sig her om et Forslag, der ikke gælder for al Tid; det er et begrænset Forslag baade paa den ene og den anden Maade, det er strengt tidsbegrænset, det gælder kun til 15. Maj 1926; al Frygt for, at der deri skulde ligge Konsekvenser for Fremtiden, findes der ikke noget, der kan begrunde. Den Krise, vi er inde i, er efter alle Solemærker at dømme forbigaaende; men den kan naturligvis med Tiden blive yderst alvorlig; vi slipper ikke udenom en forøget Arbejdsløshed, og den moderne Stat, Nutidens Samfund, kan jo ikke og vil ikke lade de arbejdsløse sulte ihjel, der maa ydes Hjælp, og kan det ikke ske paa anden Maade, maa det blive i Form af Understøttelser. De arbejdsløse ønsker selv først og fremmest Arbejde, og dette er et Forslag om at sætte noget mere Arbejde i Gang, end der ellers var Rimelighed for at faa sat i Gang.

Jeg anmoder det høje Ting om at underkaste Lovforslaget en velvillig Behandling, men først og fremmest en hurtig Behandling, thi det er jo klart, at et Forslag af denne Art, der sigter paa de kommende 6 Maaneder, helst skulde behandles hurtigt. Det andet Ting har været 14 Dage om Behandlingen. Man har hævdet, at det var en alt for forceret Behandling, men det synes jeg ikke. Jeg vil bede det høje Landsting om at behandle Forslaget saa hurtigt som muligt, og jeg haaber paa velvillig Fremme af det. Jeg er villig til at forhandle om Helheden og om Enkelthederne; mener man, det betyder for lidt — det er jo sagt i Pressen og fra mange Sider —, er jeg yderst villig til at forøge Forslagets Betydning og Rækkevidde. Jeg er villig til at forhandle baade om Helheden og om Enkelthederne, og jeg haaber paa velvillig Behandling, men først og fremmest beder jeg om en hurtig Afgørelse, saa Regeringen kan vide, hvor den staar, hvad den kan faa gennemført ved den høje Rigsdags Medvirken, eller i modsat Fald, hvis den intet kan faa gennemført eller kun meget lidt, hvordan den saa skal stille sig.

Stensballe: Om det Lovforslag, som her ligger paa det høje Tings Bord, faar man, hvis man udelukkende læser de socialdemokratiske Blade, det Indtryk, at hvis blot det gennemførtes, var der gjort noget væsentligt, noget aldeles overvældende for at afværge den truende Arbejdsløshed, som man maa vente i de kommende Maaneder. Det fremgik jo ogsaa af den højtærede Socialministers Udtalelser, at han selv ventede sig meget deraf. Jeg tror imidlertid